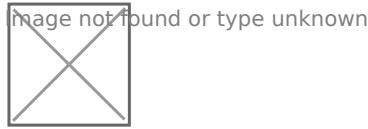

Οσιομάρτυρας Θεοφάνης: Τα θαυμαστά σημεία κατά τον βασανισμό του μεγαλομάρτυρα της τουρκοκρατίας

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

[...] Ενισχυμένος από το Άγιον Όρος μεταβαίνει πάλι στην Κωνσταντινούπολη για την εκπλήρωση του σκοπού του. Σημαντική ήταν εκεί η γνωριμία του με τον νέο «αλείπτη» του πνευματικό Ευθύμιο.

Αυτός τον προετοίμασε κατάλληλα για το μαρτύριό του, ώστε να μη δειλιάσει και αποκάμει. Μετέλαβε των αχράντων μυστηρίων και μετά από ολονύκτια, θερμή και μετά δακρύων προσευχή οδηγήθηκε με θάρρος και τόλμη στο δικαστήριο, για να ομολογήσει απτότητα τον σταυρωθέντα και αναστηθέντα Χριστό ως μόνο αληθινό Θεό. «Τη του ζωοποιού σταυρού πανοπλία καθοπλισάμενος, και «επ' ονόματι της τρισσοφαούς και παναιτίου και ζωαρχικής Παναγίας Τριάδος» ειπών.

Με όλη τη δύναμη της ψυχής του ομολόγησε τον Χριστό θεό αληθινό ενώπιον του δικαστηρίου και δήλωσε τη μετάνοια του για την εκτροπή του στη μουσουλμανική θρησκεία. Θυμωμένος ο δικαστής ζήτησε την άμεση φυλάκισή του, για να σκεφθεί καλύτερα την καλύτερη τιμωρία του. Οι δεσμοφύλακες ειρωνευόμενοι τον οδηγούσαν στη φυλακή κλωτσώντας και ραπίζοντάς τον σκληρά.

Πάλι ο δικαστής τον κάλεσε να απολογηθεί για να δει μήπως ήταν μεθυσμένος ή σαλεμένος.

Ο άγιος όμως με περισσή λογική, ευφράδεια και αποδείξεις επέμενε ότι αμάρτησε φρικτά που παρασύρθηκε από την ασέβεια, χαίρεται που επέστρεψε στον Χριστό και δεν πτοείται από καμιά τιμωρία. Ο δικαστής διέταξε να τον μαστιγώσουν επτακόσιες φορές, να τον οδηγήσουν δέσμιο στη φυλακή και να τον φυλάγουν.

Κατά τη δεύτερη αυτή φυλάκισή του οι δεσμοφύλακές του τον βασάνιζαν συνέχεια με διάφορα και βαριά βασανιστήρια. Μάλιστα τον ειρωνεύονταν και τον προκαλούσαν να δουν κάποιο θαύμα από αυτόν.

Ο άγιος προσευχόταν ατάραχα στον ήλιο της δικαιοσύνης Χριστό και την

Υπεραγία Θεοτόκο επί τρεις ώρες.

Όταν είπε το «αμήν» της προσευχής του, έγινε μεγάλος σεισμός. Συνταράχθηκαν τα θεμέλια της φυλακής, και ενώ ήταν νύχτα έλαμψε όλος ο τόπος από υπερουράνιο φως. Ο άγιος σε στάση προσευχής, λυμένος από τα δεσμά του, φωτεινός και χαρούμενος, δόξαζε τον θεό.

Οι διώκτες βασανιστές του είχαν μεταβληθεί από άγρια θηρία σε ήμερα πρόβατα, που ζητούσαν συγχώρεση παρακλητικά, του προσκυνούσαν τα πόδια και τον ικέτευαν να τους ελεήσει για όσα κακά του έκαναν πριν.

Μερικοί μάλιστα, ακούοντας την ωραία διδασκαλία του οσιομάρτυρος πίστεψαν στον Χριστό.

Όταν οι άρχοντες πληροφορήθηκαν τα γενόμενα, τον κάλεσαν πάλι στο δικαστήριο για απολογία.

Ο άγιος προσήλθε άφοβος και παρά τις απειλές για τη ζωή του και τις υποσχέσεις, για μια ζωή πολυτελή και άνετη αν αρνηθεί τον Χριστό, επέμενε υποστηρίζοντας τη χριστιανική πίστη ως μόνη αληθή, διαλύοντας τ' άσοφα επιχειρήματα των δικαστών και στηλιτεύοντας την πολλή άγνοιά τους.

Απογοητεύθηκαν οι δικαστές από την υπομονή και την επιμονή του, όπως και οι βασανιστές του, που τον παρακολουθούσαν παράδοξα να χαίρεται στις τιμωρίες που τον υπέβαλαν. Αποφάσισαν λοιπόν να τον βασανίσουν φρικτά και να τον θανατώσουν.

Έτσι τον ανασκολοπίζουν, γδέρνουν λωρίδες από το στήθος και την πλάτη του, τον ανεβάζουν σε μουλάρι και τον γυρίζουν στους δρόμους της Κωνσταντινούπολης προς θεατρινισμό και εξευτελισμό του. Κατόπιν τον ρίχνουν σε τσιγγέλια, που διαπερνούν το σώμα του, τον καταξεσκίζουν και τον καταματώνουν.

Μέσα σε όλα αυτά τα φρικτά βασανιστήρια και τους μεγάλους πόνους ο άγιος, παρέμενε ατάραχος και θερμά προσευχόμενος. Ευχαριστούσε εγκάρδια την Αγία Τριάδα που τον αξίωσε του ποθούμενου και παρακαλούσε να φανεί σημείο στους άπιστους.

Μετά την προσευχή του αγίου κατέβηκε ένα πρωτοφανέρωτο από τον ουρανό ολόλευκο πτηνό σαν περιστέρι. Στη θέα του ο άγιος γέμισε χαρά και ευχαρίστηση, ενώ όλοι οι παρόντες έμειναν απορημένοι και έκπληκτοι.

Οι Τούρκοι θαυμάζοντας έλεγαν μεταξύ τους:

«Αλήθεια, αληθινός θεός είναι ο Χριστός, που κηρύττεται και δοξάζεται από τον μάρτυρα».

Το πτηνό έμεινε εκεί τρεις ώρες και έφυγε.

Άρχισε να σκοτεινιάζει.

Ο άγιος φώναξε, όπως ο Χριστός στον σταυρό: «διψώ».

Οι δήμιοί του άρπαξαν την ευκαιρία και άρχισαν να τον πειράζουν λέγοντάς του· «γίνε σαν και εμάς και θα σου δώσουμε νερό». Ο άγιος δεν ταραζεται και τους άπαντα πως τον δροσίζει ο Χριστός και διψά μόνο τη σωτηρία του.

Μέσα στη νύχτα που ακολούθησε ήλθαν δυνατές βροντές και αστραπές, ενώ ουράνιο φως τύλιξε το καταταλαιπωρημένο σώμα του ένδοξου νεομάρτυρα.

Οι παριστάμενοι Τούρκοι με θαυμασμό, ύστερα από όλα τα θαυμάσια που έβλεπαν, διεκήρυτταν πως μία και μόνη των Χριστιανών η ευσέβεια είναι καθαρά αληθινή.

Τότε οι δήμιοι φοβήθηκαν ότι θα προσηλυτισθεί ο λαός και παίρνοντας με αγριότητα στα χέρια τους ότι αιχμηρό αντικείμενο έβρισκαν μπροστά τους άρχισαν βάρβαρα να γδέρνουν το πρόσωπό του και του έβγαλαν τα μάτια.

Ο άγιος εξέπνευσε και παρέδωσε το πνεύμα στον Πλάστη του, που τόσο αγάπησε και για τον οποίο αυτοπροαίρετα και πρόθυμα θυσιάσθηκε.

Η μνήμη του **Αγίου Θεοφάνους του Νεομάρτυρος** τιμάται στις 8 Ιουνίου.

Από το βιβλίο του Μοναχού Μωυσή Αγιορείτη, «Βατοπαιδινό Συναξάρι», έκδοση Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου, Άγιον Όρος, 2007.

(Επιμέλεια: Στέλιος Κούκος / Πηγή: pemptousia.gr)